

steret, men han har, medens disse Forhold vare til Forhandling i Finansudvalget, aldrig nogen Sinde givet til Kende, at han fandt, at Prisen var for lav. Naar nu det ærede Medlem siger, at den højt-ærede Krigsminister er meget værre end Hørring, thi Hørring leverede dog ærligt og redeligt — som det ærede Medlem paa sin smagfulde Maade sagde — Pengene til Statskassen, men det har den højt-ærede Krigsminister ikke gjort, maa jeg der over for hævde, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har aldrig i Tide forlangt, at disse Penge skulde indbetales til Statskassen. Der er i Finansudvalget fra anden Side rejst et Krav om, at en Del af disse Penge skulde indgaa i Statskassen, men den Gang, denne Sag var mere varm og mere klar i den almindelige Bevidsthed, end den er nu, og da man bedre end nu huskede, hvor stor den Fare var, der truede København og Sundbyerne, har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds Haand i Haand med mig været med til at arbejde for, at ingen af disse Penge skulde gaa ind i Statskassen, men at alle Pengene skulde anvendes til at afværge den Krudtekspløsningsfare, som truede København og Sundbyerne. Og deri tror jeg, vi have handlet ret, og netop derved, at det er lykkedes at gennemføre Foranstaltningerne paa denne Maade, er det lykkedes at gøre noget, som er fuldt og helt og en virkelig stor Gerning, thi det regner jeg for noget meget betydeligt, at en Eksplosionsfare, som truede en Fjerdedel af København og den allerstørste Del af Sundbyerne med fuldkommen Tilintetgørelse, er bleven afværget.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at en saadan Sag burde ikke afgøres ved Forhandling mellem Ministeren og nogle enkelte Medlemmer af Rigsdagen. Det er dog ikke nogle tilfældige Medlemmer af Rigsdagen, som den højtærede Krigsminister har henvendt sig til, men det er en Organisation inden for Rigsdagen, nemlig Finansudvalget. Og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har selv været med til at føre Foranstaltningerne ind i dette Spor, thi da Forhandlingen fandt Sted om at flytte Fredskrudtmagasinet Nr. 1, protesterede det ærede Medlem aldeles ikke imod, at denne Sag afgjordes ved Forhandling mellem Krigsministeren og det, som det ærede Medlem kalder: nogle enkelte Medlemmer af Rigsdagen — aldeles ikke. Det er først bagefter, at det

ærede Medlem faar dette Syn paa Sagen. Den Gang, da hele denne Sag var ganske klar, da Aarsagerne til hele denne Bevægelse vare klare, og da Bevægelsen var stærkere i København og Sundbyerne, ja, da lod det ærede Medlem sig bære oppe af denne Stemningsbølge, som i øvrigt var velbegrunderet, og da gik han selv glat med til, at denne Sag ordnedes ved Forhandling mellem Krigsministeren og Finansudvalget.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds skildrede meget levende, hvorledes jeg havde følt mig betaget af Krigsministeren, den Gang, han kom til Finansudvalget og forklarede, at der laa en kunstig Bjergkæde i Københavns Nærhed, hvor man kunde bore nogle Huller og lægge Krudtet ud i. Men det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds delte jo ganske denne Betagethed, thi dette skete i Finansudvalget under Forhandlingerne om Flytning af Fredskrudtmagasinet Nr. 1, og under disse Forhandlinger stillede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sig akkurat paa samme Maade som jeg. Er jeg bleven betaget, saa er det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sandelig ogsaa bleven betaget den Gang, og hans Betagethed har været saa stærk, at han den Gang ganske har bortset fra alle de Betænkeligheder, som senere ere komne frem i hans Sind. Det ærede Medlem citerede nogle Udtalelser af mig fra 1895—96 angaaende Københavns Befæstning. Det er Udtalelser, jeg har fremsat den Gang, og som jeg i dette Øjeblik fuldt ud fastholder. Efter min Mening er Københavns Befæstning bleven til ved Højres Brutalitet og godkendt ved Overløbernes Forræderi, og jeg fraviger heller ikke paa noget Sted et Standpunkt, som er dikteret ud fra denne Betragtning. Mit Standpunkt over for Befæstningen er nemlig det, jeg udtalte i Gaar, at nu er den lagt i Kommission, og denne Kommissions Overvejelser skulde have sin Tid og føres i Frihed, og Kommissionen skal kunne stille sine Forslag uden at være bleven overrasket ved, at der i Mellemtiden fra Statsmagtens Side er blevet handlet paa en Maade, som foregriber Kommissionens Overvejelser. Mit Standpunkt er altsaa det, som jeg fremhævede i Gaar, at indtil vi komme til paa Grundlag af Kommissionens Behandling af denne Sag at tage Standpunkt til den, maa Fæstningen blive, som den er, Venstre kan ikke gaa med til og ikke billige en stykkevis Færdiggørelse af Kø-